

Scénář Rostislav Křivánek

Jmenuju se Rostislav Křivánek a narodil jsem se v Děčíně před šestašedesáti lety, konkrétně jedenáctého října devatenáct set padesát devět.

Rodiče pana Křivánka se jmenovali Alena a Josef.

Táta byl nástrojař a dělal celý život v jedné fabrice, v benešovském Mikově. A tam se taky s mámou poznali. Táta byl obrovské filatelista velikej, velikej jako milovník známek a filatelie vůbec.

Maminka byla velmi talentovanou zpěvačkou a působila s děčínským souborem. A možná právě zde se zrodila jeho láska k umění a divadlu. Babička se jmenovala Božena Procházková a dědeček byl František Procházka. Pracoval v kotelně a topil Němcům. Pod trestem smrti zachraňoval české knihy, které tam Němci jezdili pálit.

Tátova maminka byla Anežka, Anežka Křivánková a její manžel se jmenoval František Křivánek a on byl legionář. Bojoval, bojoval v Rusku proti Rudé armádě a pak se přes Vladivostok dostal vlastně domů. A když se vrátil domů, tak byl asi deset let doma, čekaly dítě s babičkou. Představte si, že on se na dvoře škrábnul o rezavej hřebík a umřel na otravu krve. Takže bojovník, kterej přežil bitvy a všechno možný, nakonec zemřel takhle, takhle zvláště.

Panu Křivánkovi bylo pouhých osm let. Ve dveřích stál soused a říkal, ať si pustí rádio. Všichni přimrzli a on si byl jistý, že je válka.

Já jsem denně chodil do školy kolem ruskejch kasáren a tam stáli v těch kopřivácích, v těch nepohodnejch uniformách ty, ty chlupci, často devatenácti - dvacetiletí, o pár let starší než my, který jsme chodili kolem do školy. A byli, byli zoufalí, protože my jsme je nenáviděli.

Samozřejmě byla nenávist i z jejich strany. Na zámku v roce devadesát jedna byly vyraženy dveře ven, a v nich bytost z drátů. Vojáci zámek zničili.

Byla to jedna z největších apokalyps a zkáz, jaký jsem kdy viděl.

Velká část jeho života se točila okolo divadla. Byl ředitel divadla Disk. S divadlem souvisí v jeho životě událost, která se stala sedmnáctého listopadu devatenáct set osmdesát devět.

Já jsem byl absolvent divadelní fakulty, vystudoval jsem DAMU. Tak jsem samozřejmě k tomu divadlu měl blízko. A my jsme šli do divadelního klubu a seděli jsme tam. A najednou se rozrazily dveře a vběhli tam tři kluci a z obličeje jim tekla krev. A my jsme vůbec nevěděli, co se děje. Nikdo z nás jsme vlastně vůbec nevěděli, že se o kousíček dál na Národní třídě něco děje.

Zlomovým okamžikem jeho umělecké kariéry bylo určitě setkání s Vladimírem Francem. S Vladimírem Francem spolupracoval na několika operách a textech.

Rostislav Křivánek se vrátil do Šluknovského výběžku jako člověk, který ví, odkud pochází a kam patří. Po letech práce v kultuře a literatuře zakotvil v oblasti Vlčí hory a dnes je jednou z osobností, které dodávají tomuto kraji hlas.

Píše příběhy pro děti i dospělé, připomíná historii a duchovní rozměr regionu. Je autorem oblíbených adventních pohádek, které každoročně ožívají při veřejných čteních a setkáních s lidmi. Působí také jako lektor pro MAS Český sever a aktivně se věnuje divadlu. Momentálně působí v souboru Hraničář. Rost'a je důkazem, že kultura nemusí vždy vznikat ve velkých městech. Díky jeho práci má Šluknovský výběžek svůj příběh a někdo ho také dokáže vyprávět srdcem.

Pan Křivánek dostal ke svým šedesátým narozeninám svou stránku na Wikipedii o jeho životě a o tom, kdo je. Takovou radost mu udělala jeho rodina. Za nápadem stála jeho žena Radka.

A co by vzkázal naší generaci?

Já bych mladý generaci doporučil nebo poradil, aby se nerozplynula, aby, aby, abyste neztratili sami sebe, abyste se nenechali převálcovat tím, co přichází zvenčí, abyste byli pyšní na to, co je ve vás a abyste si to udržovali, abyste dokázali udržet svoji odlišnost, svoji jedinečnost.